

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Ivlii Fatii S. J. Liber De Mortificatione Nostrarvm
Passionvm, Prauorumque affectuum**

Fazio, Giulio

Köln, 1604

De amorosa animæ ad Deum conuersione. XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60991)

DE MORTIFICAT. 257

Hactenus de primo, qualiter scilicet fieri oporteat perfectam mortificationem omnium, quæ aliquod impedimentum possent præstare, quo minus Deo appropinquare, & cum eo uniri possimus, dictum sufficiat.

D. HENRICI HARPHII,
PIISSIMI ERVDITISSI-
MIQVE THEOLOGI DE
præparatione & ornatu vi-
tæ actiuæ.

CAPVT XIII.

De amorosa anima ad Deum conuersione.

Secundum nunc prosequendum, est instructio quomodo acquirere valeamus perseverantem amorosam unionem, absque vlllo modo inter Deum & animam nostram vires. Licet autem hoc ex parte docuerimus in illis mortificationibus quas supra diximus (nam quemadmodum naturale est lapidi deorsum cadere, sic naturale est animam mortificatam & viuificatam per gratiam ab omnibus inordinacionibus, & liberam existenti sine medio in Deum fluere & eleuari in ipsum: quia Deus est naturalis locus animæ, ad quem creata est ad æternaliter requiescendum & fruendam.

dum beatitudine) nihilominus necessariū nobis est alia quoque agnoscere. Nam quemadmodum oportet nos mori nobisipsis, si in Deo viuere debem⁹ ita oportet nos etiā paulatim discere in Deo viuere & requiescere per practicū effluxum amoris Dei, qui nos Deo vniat, vt possimus vere discere mori nobisipsis, atque ita oportet nos vnum adipisci cum altero. Et quantō in vno plus profecerimus, tantō etiam in altero amplius proficiemus: quia vnum sine altero veraciter & vtiliter habere non possumus. Nam duo sunt termini: Vnus, est Deus, alter sumus nos, & voluntas nostra in medio stat. Si ergo se voluntas per amorem ad Deum conuertit, per amorem se à nobis auertit: & quantō amplius se ad Deum conuertit, tantō plus à nobis se auertit, adeo vt tandem se tam perfectè ad Deum conuertat, vt etiā totaliter se à nobis auertat per contemptum perfectum nostri ipsorum. Et similiter è contra, dum se voluntas per amorem ad nos ipsos conuertit, auertit se à Deo, ita quod ipsa conuersio ad nos ipsos, tandem tam magna efficitur, vt Deū omnino cōtemnat. Sic ergo auersio ab omni creatura & nobisipsis, & conuersio ad Deū, in vna pariter actione complētur, licet nos voluerimus in duob⁹ pūctis proficere.

qui,

DE MORTIFICAT. 259

qui, ut melius intelligeretur. Prosequendo igitur secundū, sciēdū quod Deus est origo ex qua omnia creata effluerūt, sed singulari modo rationalis creatura: ipse quoque Deus est propter quē omnia creata sunt, & postremo etiam finis ad quē omnia creata sunt, scilicet ut reuertantur in suam originem, vnaquaque creatura ut sibi cōpetit. Nam ceteræ creaturæ omnes ad hominis indigentiam ordinatæ sunt, ut diuersis modis sint in administratū & exercitium hominem conuertendi ac perducendi ad Deum, puta ad corpus pascendū, vestiendum, castigandum, vel ad hominē instruendum varijs modis, & dandam de Deo notitiam in ipsarum creatione, videlicet de eius infinita magnitudine, sapientia, pulchritudine, dulcedine, subtilitate, bonitate, & similibus innumerabilibus, in quibus natura & exteriores sensus, ac etiam ratio interior exercitari possunt. Consequenter sensus exteriores ordinati sunt, ut seruiant & subiecti sint vitibus interioribus: similiter animæ vires & potentia inferiores, ut seruiant & subiectæ sint superioribus: superiores verò, ut semper amorosè in Deum fluant. Nam quemadmodū solares radios semper unitos soli esse oportet, atque in sole iugiter pēdere inseparabiliter, si in esse permanere debe-

Deum

*Creaturæ
quare factæ
sunt.*

*Sensus
externi
potentiæ.*

debeant: ita etiam nobilis anima essentialiter dependet in sua origine, hoc est, in Deo. Propterea si peruenire debet ad statum perfectum, oportet eam discere similiter in Deum fluere, & dependere in ipso cum tribus suis potentijs per medium gratiæ Dei & nostri amoris. Et istud est propriè quod volo hîc docere, quomodo ad hoc peruenire possimus.

CAPVT XIII.

De triplici vita hîc tractanda, & quis ad vitam contemplatiuam aptus.

Sciendum quod triplex est vita, scilicet *Gene. 29.* **S**actiua, per Liam designata, quæ lippos habebat oculos: spiritualis contemplatiua, in Rachele figurata, quæ pulchra erat sed infœcunda: & supereminens contemplatiua, in Maria Magdalena signata, quæ optimam partem elegerat. In qualibet autem istarum trium, oportet nos facere præparationem, ornatum, & profectum, si eas perfectè possidere & Deo salubriter offerre volumus. Primo oportet vt nos præparemus ad vitam actiuam, si fideles serui inueniri volumus, sicut vni dicitur in *Luc. 10.* **Vita triplex.** *Euangelio: Euge serue bone & fidelis, intra in gaudium domini tui.* Sciendū quod ille dicitur bonus & seruus, qui eligit in omnibus obedire præceptis Dei & sanctæ ecclesiæ, *Vita actiua.* *Matt. 25.* **Seruus bonus.** *exc.*